

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝΑ

Ἄρχόμενος οἴο, Φοῖβε, παλαιγενέων χλέα φωτῶν

πνήροοι, οἱ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας

Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελῖαο

χοούειον μετὰ κῶας ἐύξυγον ἤλασαν γώ

Τοῖην γὰρ Πελίδης φάτιν Ἐπλύεν, ὥς μιν ὀπίορω

μοῖρα μένει οτυγερή, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο

δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἔννεσ ἱησι δαμῆναι:

δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τεῆν κατὰ βάξιν Ἰήσων

χειμερίοιο δέεθρα κιῶν διὰ ποοῖν Ἄναύρου

ἄλλο μὲν ἐξεοάωσεν ὑπ' ἰλύοο, ἄλλο δ' ἔνερθεν 1

κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνιοχόμενον προχοῇοιν:

ἵκετο δ' ἐς Πελίδην αὐτοοχεδὸν ἀντιβολήοσων

εἰλαπίνης, ἦν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις

δέζε θεοῖο, Ἥρης δὲ Πελαογίδος οὐκ ἀλέγιξεν:

αἶψα δὲ τόνγ' ἐειδὼν ἐφράσσατο καὶ οἱ ἄεθλον 15

ἔντυε ναυτιλίδης πολυκηδέοο, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ

ἦε καὶ ἄλλοδαποῖοι μετ' ἀνδράει νόεστον ὀλέεσση.

Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόοθεν ἔτι κλείουοιν ἀοιδοί

Γ' Ἄργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνῃσι:

νῦν δ' ἄν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὖνομα μυθῆσαιμην 20

ἡρώων δολιχῆς τε πόρους ἄ;

[πλαζόμενοι]: Μοῦσαι. δ' ὑπ' Οφείη,;

Πρώτ' αὖ νυν Ὀρφεὺς μνηώμε

πῆται εὐνηθεῖσα

ἶδος ἄγχι τεκέεσθαι. 5

ρέας οὔρεσι πέτρας

τε ῥέεθρα"

ιατα μολπῆς

οαι 0